

Gældende formulering.

offentlige efter §§ 6, 8, 18 og 19 i lov om retsafgifter i domssager m. m., jfr. lovbekendtgørelse nr. 322 af 19. december 1932 med senere ændringer, som om sagen havde været behandlet i den borgerlige retsplejes former. Sagsgenstandens værdi fastsættes i så fald ved dommen.

Stk. 6. Påankes en straffesag, under hvilken erstatningsspørgsmålet er blevet påkendt, skal enhver, der for erstatningsspørgsmålets vedkommende har været part i den indankede sag, have meddelelse om anken og lejlighed til at udtale sig for den overordnede ret. Det selskab, der i medfør af stk. 4 er indtrådt som part i den indankede sag, har en tilsvarende adgang til at indtræde som part i ankesagen.

Stk. 7. Den i retsplejelovens § 996 omhandlede adgang til anke i den borgerlige retsplejes former står åben for enhver, der, for så vidt angår erstatningsspørgsmålet, har været part i sagen. I henseende til anke er en i medfør af stk. 3 sket særskilt påkendelse af straffe- eller erstatningspåstanden at betragte som en selvstændig dom. Retsplejelovens § 995, sidste stykke, finder ikke anvendelse i de her omhandlede sager.

§ 16. Med bøde straffes den, der

- undlader at foretage de i § 1, stk. 1, § 5, stk. 3, og § 13, stk. 2, sidste punktum, påbudte anmeldelser,
- undlader at give de i § 5, stk. 2, nævnte oplysninger,
- undlader at forny hundetegnet som foreskrevet i § 1, stk. 2.

På samme måde straffes den, der overtræder § 1, stk. 2, 2. punktum, § 9, § 10, stk. 1, 1.-3. punktum, § 10, stk. 3-5, § 12, § 13, stk. 1, § 14, § 15, stk. 2, eller et i medfør af § 11 eller § 13 givet pålæg.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der hidser en hund på nogen eller undlader at holde sin hund tilbage, når han bemærker, at den anfaldet nogen.

§ 17. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1938. Samtidig ophæves lov nr. 127 af 18. april 1925 om hundeafgift samt om

Forslaget.

§ 11. Ankes en straffesag, under hvilken erstatningsspørgsmålet er blevet påkendt, anses enhver, der for erstatningsspørgsmålets vedkommende har været part i den indankede sag, tillige som part under anken, for så vidt erstatningsspørgsmålet tages under påkendelse.

Stk. 2. Den i retsplejelovens § 996 omhandlede adgang til anke i den borgerlige retsplejes former står åben for enhver, der, for så vidt angår erstatningsspørgsmålet, har været part i sagen. I henseende til anke er en i medfør af § 10, stk. 1, sket særskilt påkendelse af straffe- eller erstatningspåstanden at betragte som en selvstændig dom. Retsplejelovens § 995, sidste stykke, finder ikke anvendelse i de her omhandlede sager.

§ 12. Med bøde straffes den, der overtræder § 1, stk. 1, § 2, § 3, stk. 1, 1.-3. pkt., § 3, stk. 3-5, § 5, § 6, stk. 1, § 7, § 8, stk. 2, eller et i medfør af § 4 eller § 6, stk. 2, givet pålæg.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der hidser en hund på nogen eller undlader at holde sin hund tilbage, når han bemærker, at den overfalder nogen.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i henhold til § 1, stk. 2, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af forskrifterne.